

Man kan godt drømme om at have hjemme alle steder på kloden. Man kan fantasere om at være et barn af alle lande og have utallige identiteter i stedet for én. Man kan godt kalde sig kosmopolit i stedet for at være dansker. Men så har man også grundigt ophævet meningen med begrebet statsborgerskab – og lad mig tilføje: Så har man også ophævet virkeligheden og gjort alting til pjat og sig selv til en nar.

Der er en passus i forslagsstillernes bemærkninger, der forekommer mig at belyse det groteske og bagvendte i forslaget. Det er der, hvor forslagsstillerne taler om, at danskere, der bosætter sig i udlandet, dermed bliver globale ambassadører for Danmark. For hvad er en dansk ambassadør? Det er en dansker, der udsendes af den danske stat for at varetage danske interesser i udlandet. En dansk ambassadør er en dansker i den danske stats tjeneste. Men når man udvander til et andet land og bosætter sig i det andet land, vælger man jo det andet land i stedet for Danmark; så hører man op med at være dansk. Man kan naturligvis stadig væk have danske minder, man kan også længes efter sit gamle land, man kan drømme sentimentale drømme om fortiden, men i nutiden har man valgt et andet land og en anden loyalitet, og således er man i hvert fald ikke dansk ambassadør.

Sammenlign en sådan sentimental opløsning af både sproget og virkeligheden med de danske udvandreres situation i f.eks. USA og Argentina. Disse udvandrere på pampassen og prærien vidste godt, at de hermed blev argentinerere og amerikanerne. De ville ikke både blæse og have mel i munden. Det betød ikke, at de derfor glemte Danmark. Men disse udvandrere respekterede virkeligheden og drømte derfor ikke om, at de var danske ambassadører i Argentina eller USA, for de vidste, at de med deres udvandring var blevet argentinerere med argentinsk statsborgerskab eller amerikanere med amerikansk statsborgerskab. For man kan kun have ét statsborgerskab. Man kan kun være ét menneske. Jeg sætter ikke jeget, sagde tyskeren Fichte, og vil man i stedet for at være et jeg være verdensborger og opdele sin identitet i tusinde dele, er konsekvensen naturligvis, at man opløser sig selv og sin virkelighed og sit land i atomer.

Nej, man kan kun have ét statsborgerskab, hvis der skal være mening og alvor i tingene, og den sammenligning med ægteskabet, der også er gjort i denne debat, siger det meget klart. For her har man gjort opmærksom på, at dobbelt statsborgerskab svarer til at være bigamist og

have mange mænd eller mange koner. Men troskaben og loyaliteten ligger ét sted. Det ser vi i § 2 i det nuværende indfødsretscirkulære. For at få dansk statsborgerskab skal man som bekendt her love troskab og loyalitet over for Danmark og det danske samfund, og hermed har man sagt nej til at være bigamist og have dobbelt eller tredobbelt eller firedobbelt eller femdobbel statsborgerskab.

Dette beslutningsforslag sigter efter at ophæve selve meningen med begrebet statsborgerskab, og vi siger derfor meget klart og kategorisk nej til forslaget. Det ophæver ikke, at vi med fornøjelse deltager i den planlagte høring i Indfødsretsudvalget og vil drøfte sagen med de indkaldte jurister. Det er jo slet ikke udelukket, at nogle af dem vil have sans for det grundlæggende og principielle i denne sag – også jurister kan tænke. Men så sandt som dansk statsborgerskab handler om Danmarks eksistens og om en dansk identitet, afviser vi ethvert forslag om dobbelt statsborgerskab.

Kl. 17:35

Formanden:

Der er et par korte bemærkninger. Først hr. Naser Khader.

Kl. 17:35

Naser Khader (NY):

Jeg forstår ikke, at Dansk Folkeparti kan være så meget imod, at danskere, der bosætter sig i udlandet, eksempelvis i Australien, og med tiden får australsk statsborgerskab, fordi de vil deltage i det australske samfundsliv, ikke samtidig kan beholde deres danske pas. Jeg forstår ikke, at Dansk Folkeparti kan være imod det.

Dansk Folkeparti har meget imod, at man kan få dobbelt statsborgerskab, men det er jo sådan, at her i Danmark har vi borgere, der har dobbelt statsborgerskab, og når DF er så meget imod dobbelt statsborgerskab, hvad skal vi så gøre med de borgere i Danmark, der har dobbelt statsborgerskab i dag? Skal vi tvinge dem til kun at have ét statsborgerskab?

Kl. 17:36

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:36

Søren Krarup (DF):

Forholdet er jo, at siden 1898 har loven nøje understreget, at vi ikke accepterer dobbelt statsborgerskab. Men der er enkelte undtagelser, hvor vi ikke har kunnet undgå det, og det har jeg jo i snart mange år været med til i Indfødsretsudvalget, bl.a. når det har handler om østeuropæere,